

og at Riisflov fornemmelig vedligeholdtes og udvikledes som Lystflov. Efterat Formanden for Skovcommissjonen havde erklæret, at denne lod sig det være magtpaaliggende, at Skovens Character som Lystflov bibeholdtes, og at Grunden til at der var plantet Bøg paa en Strækning, der tidligere har været bevoget med Eg, ingenlunde var at man principmæssig vilde udrydde Egen, men at man efter Jordbundens Bessaffenhed ikke ansaae det for muligt at faae Eg til at groe der, medens man paa andre Steder i Skoven havde plantet Egetræer, besluttede Communalbestyrelsen at gaae over til Dagsordenen.

(^{19/1867}). Det meddelees, at Communalbestyrelsens Delegerede havde affluttet Dvereenskomst med Havnecommissjonen om, at den Deel af Udgifterne ved den projecterede Rystbeklædning fra Olufsbakken til Meilgadesport, som ikke vil falde Beboerne tillast, skulde udredes af Havnen og Communen med Halvdelen hver, og at Udgifterne ved Bærernes Vedligeholdelse skulde fordeles saaledes, at Havnen paatog sig for sin Regning at vedligeholde den ydre Steenbeklædning mod Havet indtil Ræværket langs Gangstien, Byen derimod Ræværket, Gangstien og Veien; Communalbestyrelsen approberede denne Dvereenskomst.

Mødet 10. October 1867.

(^{20/1867}). Committeeen for Vandværket meddeelte, at de hidtil foretagne artefiske Boringer ikke havde ledet til Noget, og at den bevilgede Sum næsten var opbrugt; der var foretaget Boringer paa 4 forskjellige Puncter, paa de

to havde man opgivet Forsøgene, da man var kommen til Lag af Bruunkulsleer, som det efter Sagkyndiges Mening vilde være uhyttigt at fortsætte Arbejderne i, de to andre Steder var man endnu ikke kommen til noget Resultat. Det besluttedes at lade de begyndte Arbejder fortsætte, indtil der ogsaa her viste sig et Resultat.

(^{102/1867}). Fra Skovcommissjonen var modtaget adskillige Tegninger til en ny Beværtningspavillon i Riisflov, af hvilke Commissjonen dog formeente, at kun tvende (den ene udarbejdet af Architect Mathisen, den anden af Architect Steinbrenner) kunde komme i Betragtning, da de øvrige vare beregnede paa en langt større Byggesum end man havde fastsat. Skovcommissjonen indstillede, at Pavillonen skulde opføres efter Architect Steinbrenners Plan, efterat der i samme var foretaget nogle Forandringer, og at der i Stedet for den nuværende Skovfogedbolig skulde opføres en ny i nogen Afstand fra Beværtningspavillonen. Communalbestyrelsen gav Architect Mathisens Plan Fortrinet, men opfordrede samtidig Skovcommissjonen til at consulere Bygningsinspекteur Walthers, inden der foretoges Videre i Sagen; Skovcommissjonen bemyndigedes derhos til strax at lade opføre en ny Skovfogedbolig.

Mødet 17. October 1867.

(^{104/1867}). I Anledning af et gjennem Indkvarteringscommissjonen fremsendt Tilbud fra Cieren af Ny-Bruunschaab om der at indrette en fast Cafferne for c. 70 Mand med nogle Underofficerer og Undercorporaler, mod at Com-

nummen garanterede ham Maximumsprisen for Menigssbelægning et heelt Aar igjennem, besluttede man at indrømme Garantien for den forlangte Tid, og bemyndigede Indquarteringscommisjonen til at forhandle med Eieren om Betalingens Størrelse, dog saaledes, at den ikke fastsættes til mere end Gjennemsnittet af de hidtil betalte Licitationspriser.

(^{190/1867}). Der nedsattes en Committee, bestaaende af Borgemeesteren, Hammerich, H. G. Jensen, Nørz, Mørk, Verdes og Høyer til at forfatte Udkast til Budget for 1868.

(^{117/1867}). Borgemeesteren bemyndigedes til at træffe Overenskomst med den Høistkommanderende i Byen om forskjellige Foranstaltninger til Afværgelse af den med Skydeøvelserne paa Stranden nedenfor Riisflov forbundne Risiko for Rejsende.

(^{180/1867}). Et Forlangende fra Stiftsøvrigheden om Erklæring over endeel Ansøgninger om Alterdegneembedet ved Domkirken gav Anledning til en længere Discussion, under hvilken det blev pttret, at man ikke burde afgive den forlangte Erklæring, da Sagen ikke vedkom Communen og Communalbestyrelsen ikke kunde gaae udenfor sit Omraade; selv om man kunde ønske at udøve Indflydelse i den Slags Sager, var det dog ikke nogen heldig Maade at vinde denne Indflydelse paa, da man ingen Sikkerhed havde for, at Communens Erklæring vilde blive taget til Følge, eller for at lignende Sager i Fremtiden vilde blive tilstillede Communalbestyrelsen. Nogle Medlemmer formeente, at Sagen ikke var Communalbestyrelsen uvedkommende, da denne maatte betragtes som Værge

for begge de her i Byen værende Menigheder, i hvilken Egenskab den ogsaa i sin Tid havde garanteret et af Frue Sogn optaget Laan. Udviklingen gik netop i den Retning, at Communalbestyrelsens Virksomhed kom til at omfatte Mere og Mere og dette var hidtil just steet paa den Maade, at Communen forst i et enkelt Tilfælde fik Leilighed til at udtale sig om et eller andet Anliggende, og at der heraf efterhaanden udviklede sig en Sædvane, hvorefter Communen havde Ret til at give sin Stemme. Da Communalbestyrelsen desuden efter Lovgivningen var forpligtet til paa Øvrøvrighedens Forlangende — og i kirkelige Sager var Stiftsøvrigheden at ansæe som Øvrøvrighed — at afgive Erklæring over Sager, der i denne Hensigt tilstillede den, og det maatte betragtes som stødende at afvise Sagen, burde dennes Realitet behandles. Ved Navneopraab vedtoges det med 14 Stemmer mod 6 at undlade at afgive Erklæring, Minoriteten forbeholdt sig at indsende Separatvotum.

(^{1109/1867}). Da man var bleven opmærksom paa, at $\frac{1}{2}$ Bant hæftelsen af Communens Forord ikke var indfriet, og at Communen aldrig havde erholdt Udbytte af den med Hæftelsen forbundne Actieret, blev det overdraget Nørz at ordne disse Forhold.

Mødet 24. October 1867.

(^{132/1867}). Der nedsattes en Committee, bestaaende af H. G. Jensen, Gamst og Baes til nærmere at gennemgaae en fra Skolecommisjonen modtaget Liste over de Forældre, der havde Børn